

Contemplations

Ida Aslanian

October 11th - November 1st, 2024

+2 is proud to announce *Contemplations*, the latest solo exhibition by Ida Aslanian, opening Friday, October 11th, the show will be on view through November 1st, 2024. *Contemplations* marks the artist's first collaboration with Dastan.

In *Contemplations*, Ida Aslanian presents a series of abstract works that deconstruct and simplify elements of Safavid miniatures. These intricate Persian artworks, known for their use of multiple panels depicting various stories and scenes, are reinterpreted by Aslanian into geometric compositions. By stripping away figurative, symbolic, and ornamental details, she isolates the underlying frameworks—panels, squares, and rectangles—that structure the original miniatures.

Viewed from a distance, her works appear as abstract, geometric fields, but upon closer inspection, they reveal subtle movements and layered narratives reminiscent of their historical counterparts.

The abstract nature of Aslanian's work is heightened by her choice to leave most pieces untitled. This allows viewers to engage with the paintings free from preconceived notions, encouraging personal interpretation and emotional response.

Aslanian's innovative use of materials is central to her practice. Working with a diverse range of mediums—black mortar, rice paper, silk paper, wood, and acrylic—she creates a complex interplay between solidity and fragility. Black mortar often applied to wood, provides a dense, textured foundation, while the delicate rice paper adds depth and lightness. These materials allow Aslanian to experiment with layering and juxtaposition rather than relying on traditional perspective, further contributing to the abstract quality of her work.

The exhibition also reflects Aslanian's dual cultural influences. Her Iranian heritage informs the structural abstraction and absence of figural representation in her works, while her years in Switzerland have introduced a subtler, more restrained palette of blacks and greys.

These hues, rich in nuance, allow her to explore contrasts between light and shadow, presence and absence.

Ida Aslanian (b. 1957, Iran) is an Iranian-born artist of

Armenian descent. She moved to Geneva in 1970, where she studied at the School of Fine Arts (1978-1982). Ida Aslanian's body of work deconstructs and simplifies the rich tradition of Persian painting, more especially to arrive at subtle formations that evoke the spirit of this art form from the Safavid era (1501-1736). Her early works were very bright, playing on her memories of the rich Iranian visual landscape. On her move to Switzerland, she found her surroundings a constant source of inspiration. One element particularly struck her: the subdued and mysterious colors that she encountered. As a result, her oeuvres became increasingly silent and her palette darker. Inspired by Rothko, Nicholson, and Rosenberg, the constraints of her Iranian upbringing and particularly the restrictions on figural representations within Islamic culture, were pivotal in her move towards structural

abstraction and representing the void.

+2: تهـــران، دەونــڪ، خيــابــان ســــئول، پـلاڪ ۴٠ +2: No 40, Deh-Vanak, Seoul, Tehran, Iran www.dastan.gallery Instagram:@plus2gallery

تأملات

ایدا اصلانیان ۲۰ مهر تا ۱۱ آبان ماه ۱۴۰۳

۲+ نمایش «تأملات» تازهترین نمایش انفرادی ایدا اصلانیان را اعلام میکند که روز جمعه ۲۰ مهر ماه افتتاح میشود و تا ۱۱ آبان ۱۴۰۳ ادامه خواهد داشت. این نخستین نمایش انفرادی او در همکاری با دستان است.

ایدا اصلانیان در «تأملات» مجموعهای از آثار انتزاعی را ارائه میکند که عناصر نگارگری ایرانی به ویژه دورهی صفوی را سادهسازی و ساختارشکنی میکند. این نگارههای پیچیده با استفاده از قاببندیهای متعدد، داستانها و صحنههای مختلف را در یک اثر به تصویر میکشند. اصلانیان این نقاشیها را به ترکیببندیهای هندسی ترجمه و بازتفسیر میکند. او با حذف پیکرهای انسانی، عناصر نمادین و تزئینی، چارچوبهای پسزمینه (کادرهای مربع و مستطیل شکل) را از ساختار اصلی نگارگریها جدا میکند.

زمانی که آثار او از دور و در یک فاصله دیده میشوند، به صورت میدانهای رنگی انتزاعی و هندسی به نظر میرسند، اما در بررسی نزدیک و دقیقتر، ظرافتها و روایتهایی لایهای در این نقاشیها آشکار میشوند که یادآور نگارههای تاریخیای مورد الهام او هستند. ماهیت انتزاعی کار اصلانیان با انتخاب او برای بیعنوان گذاشتن اغلب آثارش بیشتر میشود. این به بینندگان اجازه میدهد تا با نقاشیها فارغ از تصورات قبلی خود درگیر شوند و تفسیر شخصی و واکنش احساسی آنها را تشویق میکند.

استفاده نوآورانه ی اصلانیان از مواد در فعالیت او نقشی اساسی دارد. کار با طیف متنوعی از رسانهها (ملات سیاه کاغذ برنج، کاغذ ابریشم، چوب، و اکریلیک) یک تعامل پیچیده بین استحکام و شکنندگی ایجاد می کند. ملات سیاه که اغلب بر روی چوب استفاده میشود، یک زمینه ی متراکم و دارای بافت ایجاد می کند، در عین حال که کاغذ نازک برنج عمق و سبکی به اثر می بخشد. این مواد به اصلانیان اجازه می دهند تا به جای تکیه بر روشهای سنتی ایجاد عمق، با لایه بندی و کنار هم قرار گذاشتن تجربه کند و به کیفیت انتزاعی کار او کمک می کند.

این نمایش همچنین نشاندهندهی تأثیرات فرهنگی دوگانهی اصلانیان است.

این نمایش همچنین نشاندهندهی تأثیرات فرهنگی دوگانهی اصلانیان است. پیشینهی ایرانی او حکایت از انتزاع ساختاری و فقدان بازنمایی عینی در آثارش دارد، در حالی که سالهای اقامت او در سوئیس، پالت ظریفتر و محدودتری از رنگهای سیاه و خاکستری را به آثارش معرفی کرده است. این رنگها، سرشار از تفاوتهای ظریف، به او این امکان را میدهند که تضاد بین نور و سایه، حضور و غیاب را کشف کند.

ايدا اصلانيان (م. ۱۳۳۶، ايران) هنرمند ايراني الاصل ارمنی تبار است. او در سال ۱۳۴۹ به ژنو نقل مکان کرد و از سال ۱۳۵۷ تا ۱۳۶۱ در مدرسهی هنرهای زیبا تحصیل کرد. ایدا اصلانیان در آثارش ساختار نقاشی غنی نگارگری ایرانی را تجزیه میکند آنها را خلاصه کرده و در نهایت به فرمهایی که ماهرانه سادهاند می رسد. در عین حال این آثار روح هنر دوران صفویه که منبع اصلی الهام او هستند را زنده میکنند. آثار اولیهی او رنگهای بسیار درخشانی داشتند و حافظهی بصری او از فرهنگ غنی نقاشی ایرانی را بازتاب می دادند. او پس از مهاجرت به سوئیس، محیط اطراف خود را منبع ثابتی از الهام یافت. یک عنصر، به ویژه او را تحت تأثیر قرار داد: رنگهای رامآلود و اسرارآمیزی که با آنها روبرو می شد. در نتیجه، آثار او به طور فزایندهای ساکت و پالت او تیرهتر شد. آثار اصلانیان با الهام از روتکو، نیکلسون و روزنبرگ و با به کار بستن هندسهای که در ساختارهای نگارگری ایرانی بود به سمت انتزاع هندسی حرکت کرد.